

[Landbrugsministeren.]

i foråret 1948, til hen i slutningen af året og fik en god høst, ville resultatet for 1948 — naturligvis efter høsten, det må enhver kunne forstå — kunne blive 6 pct., men ikke for den del af året, der var gået før høsten; der var forrentningsprocenten kun mellem 1 og 2.

Formanden: Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Knud Kristensen: Det er ikke den del af året, der ligger efter høsten, jeg har efterlyst. At man skulle udregne forrentningsprocenten for et par måneder, som nu den højtærede landbrugsminister slår ind på, er aldrig sket, og her står også for 1948. Det er ikke 2 måneder.

Formanden: Det ærede medlem hr. Tholstrup har ordet for en kort bemærkning.

Tholstrup: Det er selvfølgelig rart for skatteyderne at vide, at disse kornkøb ikke skal blive dem til byrde, hvis det viser sig, at der er købt forkert, men det er måske knap så rart for de danske husmænd, at det så bliver dem, der hænger på det, for hvis der er købt for dyrt i forhold til den verdensmarkedspris, der eksisterer ved høstårets slutning, bliver det dem, der kommer til at betale en fikseret pris i stedet for en pris efter almindelig markedsværdi. At det skulle være et løfte efter en udtalelse fra i foråret om de 20 pct.s nedskrivning, forpligter ikke den højtærede landbrugsminister til at købe kornet nu, for det er ikke nu, der er brug for det importerede korn. Hvis der er brug for det, bliver det først i slutningen af høståret, inden den nye høst kommer frem, og det ligger således, at korn købt til leveing på længere sigt er billigere end korn, der kan købes i dag, så det er meningsløst at bruge flere penge til det end nødvendigt. At jeg skulle stå ene med disse synspunkter, er ikke rigtigt. Det er ikke mere end et par dage siden Petersen-Dalun, som hver måned taler i radioen, gav udtryk for et lignende synspunkt, idet han sagde, at i år har vi mere foder, end vore dyr kan fortære. Jeg ved ikke, om han er en mand, man ikke mere skal have tiltro til, men jeg har det indtryk, at mange landmænd deler hans synspunkt. Han nævner her foder, men det er også således, at vi i år har en rekordhøst af kartofler, som de

fleste landmænd ikke er i stand til at anvende i deres besætninger. Men det hele giver den del af landmændene, som køber korn, den opfattelse, at der måske er for lidt korn, og det holder priserne kunstigt oppe på frihandelskornet. Hvorfor skulle ellers frihandelskorn i dag ligge på en højere pris end verdensmarkedsprisen? Det er, fordi man opretholder denne bevidsthed: der bliver måske mangel på det. Det er det, regeringen ved sine kornkøb giver en falsk følelse af. Lad os få fri omsætning, så enhver ved, at han kan købe, hvad han har lyst til, gennem sin købmand.

Formanden: Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har ordet for en kort bemærkning.

Viggo Starcke: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde ikke opfattet mig helt nøjagtig. Jeg sagde, at når tilskuddet bortfaldt, bortfaldt også skatten plus administrationsomkostningerne, således at der bliver flere penge ude i befolkningen end under det nuværende system. Men det lader til, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har den opfattelse, at verden ikke kan gå rundt, medmindre det er ham, der ordner den. Jeg vil gerne henvise til, at efter at Køgeresolutionen i 1902 var blevet vedtaget af de sjællandske husmænd, blev det radikale venstre dannet i 1905, og når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard taler om, at vi, og jeg specielt, bevæger os i tågedannelser, så ved jeg ikke, om jeg er mindre klar i min tanke end det ærede medlem. Jeg har aldrig selv haft den fornemmelse. Det, som vor politik går ud på, er, at vi ønsker fuld grundskyld. Det står også i de radikales program. De radikale smiler; det har de altid gjort; jeg ved godt, at de har det kun som udhængsskilt. Der står i Køgeresolutionen, at skatterne på indtægter, på bygninger, på forbrug skal nedskæres. Der står, at tolden skal afvikles. Der står, at vi skal have frihandel. Det er alt det, vi arbejder for. Er det en så forfærdelig forbrydelse i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards øjne? Og erhvervsfriheden troede jeg også oprindelig de radikale havde været tilhængere af. Jeg har selv været radikal engang, fra mit 10. til mit 13. år, men det er forlængst overstået.

Formanden: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.